

[Justitsministeren.]

kan forelægge Spørgsmaalet for den i Henhold til Lov af 23. Marts 1937 oprettede Voldgiftsret. Den store Afgift, der nu paalægges visse Teatre, kunde nemlig tænkes, i Kraft af at ikke alle Mennesker er saa gode, som de burde være, at faa den Betydning, at Lejen blev paavirket paa en saadan Maade, at Afgiften tog synligt af, uden at Begrundelsen for Lejeforhøjelsen var synlig. Der findes allerede nu, i hvert Fald her i Byen, enkelte Teatre, med Hensyn til hvilke det er vanskeligt for et nogenlunde normalt Menneske at se, hvorfor de skal betale en saa voldsom høj Leje. Det bliver der altsaa nu Mulighed for at gribe ind i, ikke fra Administrationens Side, men af vedkommende Voldgiftsret.

Der har saa været rejst en stor Diskussion om, hvorledes der skulde forholdes i Tilfælde af, at en Bevillingshaver døde. Efter de gældende Regler er det saaledes, at Enken i Kraft af den ene Omstændighed, at hun har været gift med vedkommende Mand, forudsættes at have særlig kunstnerisk og kulturel Indsigt i Biografteatervæsenet. Jeg har ikke kunnet lade mig overbevise om, at Ægteskabet nødvendigvis maatte faa disse Konsekvenser, og jeg synes derfor, det er urimeligt, at Hustruen, blot fordi Manden er død, bliver kvalificeret. I al Almindelighed vil Sagen ingen praktisk Betydning faa for de smaa Biografteatres Vedkommende, dèr vil Enken kunne fortsætte med Bevillingen; men hvad angaar store, betydelige Biografteatre, maa den, der har Bevillingen, være en Person, hvad enten det nu er en Mand eller en Kvinde, hvis Indsigt paa disse Omraader man kan have Tillid til, og denne Tillid kan dog ikke opnaas, alene fordi en anden Person dør. Som Følge heraf er Loven foreslaaet ændret i denne Henseende. Den gamle Regel er bortfaldet, men til Gengæld gives der i § 14, som jeg maaske tør henvise til, en Række nærmere Regler om Pensioner til Enker efter Biografbevillingshavere, der har haft Bevillingen en vis Aarrække. Paa denne Maade har man ment at kunne løse dette Spørgsmaal uden at gøre Uret mod Enkerne og saaledes, at man samtidig opfyldte Lovens Krav om Indsigt i Biografteatervæsenet som Betingelse for at faa Bevilling.

§ 17 indeholder ændrede Regler om Udlejning, og § 18 omhandler den foreslaaede Stats-Filmcentral. Jeg tør maaske nøjes med at henvise til disse Bestemmelers nærmere Indhold og gaa over til § 25, hvor det nye Filmsraad er omhandlet.

Der har været megen Diskussion om dette Filmsraads Sammensætning, og der har været Ønsker fremme om en meget alsidig Sammensætning, lige fra en Repræsentant for Biskopperne til Repræsentanter for Biografteaterejere, Kunstnere, Kvindeorganisationer og alt muligt, som man vil kunne se det af Forhandlingerne. Det vilde være blevet en hel Rigsdag, der var kommet til at vejlede mig med Hensyn til Filmsvæsenet, hvis man skulde have fulgt alle disse Ønsker. Det har man ikke gjort i Folketinget, men man har udvidet Filmsraadet fra 7 til 9 Medlemmer og lagt det saa snedigt, om jeg maa bruge et saadant Udtryk om det høje Folketing, til Rette, at det ene af de 9 Medlemmer kan blive en Kvinde; altsaa, Justitsministeren kan udnævne en Kvinde, hvis han synes, at disse i øvrigt opfører sig saaledes, at de bør have en Repræsentant i Filmsraadet. Jeg tror ikke, det vil være muligt at udvide Filmsraadet yderligere, og jeg vilde stærkt modsætte mig det, hvis man fra det høje Landstings Side vilde tage Tanken op om at gøre det endnu større. Jeg finder det meget naturligt, at man har et Filmsraad, lige saa vel som man har et Musikraad og et Teatteraad, til at vejlede Ministeren, men det skal ikke være alt for stort. Jeg vil altsaa meget anmode om, at man ikke forsøger at forøge Antallet ud over de foreslaaede 9, og da der har været saa megen Strid om Sammensætningen, vil jeg ogsaa henstille, at man slaar sig til Ro med den Sammensætning, som Folketinget er kommet til. Det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige ugørligt, inden for den angivne Repræsentation at opnaa at faa flere Sider af dansk Kulturliv repræsenteret.

Afgifterne efter § 27 har jeg allerede nævnt. Med Hensyn til Skalaen tør jeg maaske henvise til selve Paragraffen. Det samme gælder § 30, der indeholder en lang Række nærmere Regler om Fondens Anvendelse til de forskelligartede Formaal, som man mener at kunne og burde støtte.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa Overgangsbestemmelserne i § 32 og følgende, navnlig § 36, der er mildnet en Del i Folketinget, særlig ved et Ændringsforslag, som jeg fremsatte en af de sidste Dage, et Ændringsforslag, der tilsigter at imødekomme et Ønske fra Biografteaterbevillingshavernes Side om at faa lempet Overgangen til den stærkere Skala noget mere, end man hidtil havde tænkt sig.

Med disse Bemærkninger, i hvilke jeg formentlig har naaet at komme ind paa alle Hovedpunkter, der har været Genstand for Diskussion, tillader jeg mig under Hen-